

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Cesarz

SSN Józef Szewczyk

w sprawie **T. K.**

skazanego z art. 280 § 2 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zb. z art. 279 § 1 i 5 k.k. w zb. z art. 276 k.k., w zb. z art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 14 grudnia 2017 r.

wniosku obrońcy skazanego

o wznowienie postępowania

zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 27 października 2016 r., II AKa [...],

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 29 października 2015 r., IV K [...],

postanowił:

- 1. wniosek oddalić,**
- 2. zwolnić skazanego T. K. od ponoszenia kosztów sądowych postępowania wznowieniowego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 października 2015 r., IV K [...], Sąd Okręgowy w G. skazał T. K. za czyn z art. 280 § 2 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zb. z art. 279 § 1 i 5 k.k. w zb. z art. 276 k.k., w zb. z art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 27 października 2016 r., II AKa [...], rozstrzygnięcie to utrzymano w mocy.

Obrońca skazanego wniosła o wznowienie postępowania na podstawie art. 540 § 1 pkt 2 lit a) k.p.k., podnosząc ujawnienie się nowych, nieznanych w poprzednim postępowaniu dowodów, mogących wskazywać na to, że skazany nie popełnił przypisanego mu prawomocnie czynu. We wniosku wskazała na dwie okoliczności. Po pierwsze, pokrzywdzony D. W. był przesłuchiwany bezpośrednio po zdarzeniu, mimo poważnych obrażeń, m.in. wstrząśnienia mózgu. Nadto brał wtedy udział w innych czynnościach procesowych, w tym w okazaniu, mimo że w stanie w jakim się wówczas znajdował – zdaniem obrońcy – nie mógł dostarczyć pełnowartościowego dowodu. Obrońca wniosła zatem o dopuszczenie dowodu z dokumentacji medycznej pokrzywdzonego. Po drugie, obrońca wskazała, że alibi skazanego nie mogło być zweryfikowane z powodu nieuzyskania przez Policję zapisów z monitoringu, zaś adnotacja i podpis w protokole odczytania monitoringu budzą wątpliwości co do sporządzającego je funkcjonariusza (w tej sprawie toczy się postępowanie wyjaśniające). We wniosku zażądała uchylenia skazujących wyroków obu instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

W pisemnej odpowiedzi na wniosek o wznowienie prokurator wniósł o oddalenie go jako bezzasadnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Żadna z dwóch okoliczności podniesionych we wniosku obrońcy nie mogła uzasadniać wznowienia postępowania, gdyż wbrew stanowisku wyrażonemu we wniosku nie spełniają one wymogów wskazanych w treści art. 540 § 1 k.p.k.

Jak skarżąca trafnie zauważyła we wniosku, utrwalone orzecznictwo judykatury, w pełni podzielane przez doktrynę postępowania karnego, przyjmuje, że owe "nowe fakty lub dowody" muszą - oceniane przez pryzmat całego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego - wskazywać na wysokie prawdopodobieństwo tego, iż zaskarżone wnioskiem o wznowienie postępowania orzeczenie jest błędne czy niesłuszne (postanowienie SN z 20 lutego 2008 r., III KO 47/07). Tymczasem fakt przeprowadzenia w niniejszej sprawie czynności procesowych z udziałem pokrzywdzonego w czasie niedługim po zdarzeniu, które skutkowało obrażeniami na jego ciele, w tym urazów głowy, z pewnością nie jest okolicznością nową, nieznaną poprzednim w postępowaniu. Co ważne, tego

rodzaju sytuacje nie są rzadkością w postępowaniu karnym, zaś przepisy k.p.k. słuszenie nie uznają ich za niedopuszczalne. Istotne jest natomiast, co trafnie wskazał prokurator w odpowiedzi na wniosek, że pokrzywdzony został w dniu zdarzenia zbadany przez biegłego lekarza, który nie stwierdził żadnych objawów upośledzenia jego możliwości percepcyjnych czy komunikacyjnych, przeciwnie, stwierdził możliwość poprawnego nawiązania kontaktu z pokrzywdzonym. W takim stanie rzeczy brak jest podstaw do kwestionowania wiarygodności uzyskanych od pokrzywdzonego dowodów, ze względu na stan jego zdrowia; w ocenie Sądu Najwyższego, wobec jednoznaczności wniosków przywołanej wyżej opinii biegłego, zbędne było też przeprowadzanie dowodu z pełnej dokumentacji medycznej pokrzywdzonego.

Podobnie wątpliwości dotyczące rzetelności i autorstwa protokołu na k. 359, co do którego, jak wskazała obrońca, toczy się postępowanie wyjaśniające, nie mogą być traktowane jako fakty nowe, nieznane w poprzednim postępowaniu, gdyż wątpliwości te zostały ujawnione w jego toku. Niewątpliwie nie można zatem rozważać ich jako podstawy wznowienia z art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k. Jak trafnie wskazał prokurator w odpowiedzi na wniosek, rzekome manipulacje treścią protokołu dokonywane przez organ prowadzący czynności postępowania przygotowawczego, winny być, jako spełniające znamiona przestępstwa, rozważane przez pryzmat podstawy wznowienia z art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k., czyli *propter crimen*. W tym wypadku jednak ustawodawca stawia wymóg stwierdzenia przestępstwa prawomocnym wyrokiem, bądź orzeczenia zapadłego w postępowaniu karnym, stwierdzającego niemożność wydania wyroku skazującego. Obrońca takiego orzeczenia nie wskazuje, co więcej, według wiedzy Sądu Najwyższego takowe nie zapadło. Jak widać, także te wątpliwości obrońcy nie mogą w obecnym stanie rzeczy uzasadniać wzruszenia prawomocnego wyroku skazującego zapadłego względem T. K..

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.

l.n